

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Czudar Balázs ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Tóth M. Gábor ügyvéd (címe) által képviselt Erzsébet Utalványforgalmazó és Gazdasági Szolgáltató Zrt. (alperes címe) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2018. február 1. napján kelt 25.P.23.576/2017/15. számú ítéletével kiegészített 2017. november 30. napján kelt 25.P.23.576/2017/7. számú ítélete ellen az alperes részéről 9., 16. és 17. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Az elsőfokú bíróság kiegészítő ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (Tízezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság kiegészített ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül elektronikus úton küldje meg a felperes részére az alperes, illetve jogelődje által értékesített Ruházati Erzsébet-utalványok, Étkezési Erzsébet-utalványok, Gyermekvédelmi Erzsébet-utalványok, Ajándék Erzsébet-utalványok, Iskolai Erzsébet-utalványok, Kultúra Erzsébet-utalványok és Sport Erzsébet-utalványok értékét forintban kifejezve, utalvány típusonként, éves bontásban; a megjelölt utalványok értékesítése során a vásárlók felé felszámított kezelési költség mértékét utalvány típusonként, éves bontásban; a megjelölt utalványok után felszámított forgalmi jutalék mértékét az utalványok visszaváltása során az elfogadó helyek elszámolásakor, utalvány típusonként, éves bontásban; a megjelölt, az érvényességi időn belül be nem váltott utalványok értékének összegét utalvány típusonként, éves bontásban; a megjelölt utalványok kibocsátója által az utalványok értékesítése és a beváltás időpontja között végrehajtott, pénzügyi forrás befektetéseiből származó bevételének értékét akként, hogy az Étkezési, Ruházati és Gyermekvédelmi Erzsébet-utalványok esetében a fenti adatokat a 2012., 2013., 2014., 2015. és 2016. évekre, Ajándék és Iskolai Erzsébet-utalványok esetében a 2013., 2014., 2015. és 2016. évekre, Kultúra és Sport Erzsébet-utalványok esetében a 2014., 2015. és 2016. évekre vonatkozóan. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 12.700 forint perköltséget.

Ítéletének indokolásában utalt a Pp. 206. § (1) bekezdésére és 164. § (1) bekezdésére, idézte az Infotv. 29. § (1) bekezdését, 31. § (3) bekezdését.

Rámutatott arra, hogy a perben alkalmazandó jogszabály meghatározása szempontjából nem az adat keletkezése időpontjának, hanem annak volt jelentősége, hogy a felperes mikor élt adatigénnyel az alperesnél. Ez pedig nem vitásan az Infotv. hatálybalépését követően történt, így a perben az Infotv. szabályait kellett alkalmazni.

A peres felek között nem volt vitás, hogy az alperes végzi az MNÜA által kibocsátott Erzsébet-utalványokkal kapcsolatos teljes forgalmazási tevékenység szervezését, mely vonatkozásban adatokat kezel. Az alperes az Infotv. 29. § (1) bekezdésében rögzített határidőn belül megtagadta a felperes közérdekű adat megismerése iránti igényének teljesítését. A felperes a határidő eredménytelen elteltét követően határidőben fordult jogi képviselője útján bírósághoz.

A felperesi adatigénnyel mind a szerződések tárgya, mind azok időbeli lefedettsége tekintetében kellően határozott volt. A perbeli adatigénnyel köre megegyezett a megelőző kérelemben foglalt adatigénnyel körrel.

Amennyiben az adatigénnyel teljesítése az alperes alaptevékenységének ellátásához szükséges munkaerőforrás aránytalan mértékű igénybevitelével járt volna, az alperes az Infotv. 29. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően az adatigénnyel teljesítésére meghatározott határidőt egy alkalommal 15 nappal meghosszabbíthatta volna, továbbá a teljesítésért költségterítést állapíthatott volna meg. Ilyen tájékoztatásról azonban a perben nem merült fel adat.

A rendeltetésellenes joggyakorlás vonatkozásában az alperes határozott tényállás előadást nem tett, ebben a körben egy kúriai határozat tartalmának beidézése és a versengés keltette piaci nyomásra utalás önmagában nem elegendő.

Mivel a felperes az alperesi ellenkérelemre nem nyilatkozott, az ügyben megtartott tárgyalásról pedig távol maradt, a vitatás nélkül maradt alperesi előadásból indult ki, mely a perbeli adatigénnyel érintett 7 db utalványfajta közül 5 tekintetében részletes előadást tartalmazott a forgalombahozatal kezdetére vonatkozóan. Az Erzsébet-utalvány jogszabályi megjelenése is az alperesi előadást támasztotta alá. Az étel, ruházat, valamint tanszer vásárlására felhasználható Erzsébet-utalvány 2012. október 1-i hatállyal jelent meg a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 20/A. § (1) bekezdésében, valamint az Erzsébet-programról szóló 2012. évi CIII. törvény (Eptv.) 2012. július 21. napjától hatályos 2. § (2) bekezdésének b) pontjában, majd az utóbbi jogszabálynak a 2013. évi CXV. törvénnyel - 2013. július 28-i hatállyal - történt módosítása kiegészítette az Erzsébet-utalvány meghatározását. Mindezek alapján az étkezési, a ruházati és a gyermekvédelmi Erzsébet-utalvány forgalombahozatalának kezdő időpontját 2012. évben, az ajándék és iskolai Erzsébet-utalványokét 2013. évben, míg a kultúra és a sport Erzsébet-utalványokét 2014. évben határozta meg. Az ezt megelőző időszakokra vonatkozó adatkör nem létezett, így a kereset részben alaptalan.

Utalt az Infotv. 3. § 5. pontjára, az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdésére, idézte továbbá az Alkotmánybíróság 8/2016. (IV. 6.) AB határozatának indokolásában rögzítetteket, miszerint "a közérdekű adatok körét a törvény preambuluma szerint kifejezetten az Alaptörvény végrehajtására az Alaptörvény 6. cikke alapján megalkotott, az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény 3. § 5. pontja határozza meg általános jelleggel. Ugyanakkor az Alaptörvény "A közpénzek" című fejezetben a közpénzekre vonatkozó gazdálkodás tekintetében konkrétan rögzíti a nyilvánosság előtti elszámolás, illetve az átláthatóság és a közélet tisztaságának az elvét. Ennek garanciájaként az Alaptörvény konkrétan kimondja azt is, hogy a közpénzekre és a nemzeti vagyona vonatkozó adatok közérdekű adatok. Egy speciális adatkört tehát - függetlenül az adatkezelő személyétől, attól, hogy adott esetben milyen

szervtípusba tartozik, milyen jogi formában működik, vagy milyen tevékenységet folytat - maga az Alaptörvény minősít közérdekű adatnak.". Rámutatott arra, hogy nem az adatkezelő személyének, vagy működési formájának, hanem annak volt jelentősége, hogy a keresettel érintett adatkör közpénznek minősülő vagyoni vonatra vonatkozik-e. Így nem bírt jelentőséggel, hogy az adatkezelő nem áll állami, netán önkormányzati tulajdonban, illetve az sem, hogy netán nem lát el jogszabályban meghatározott közfeladatot. Az alperest, illetve a Kft. formában működő jogelődjét egyszemélyi tulajdonosként az alapítvány alapította. A jogelőd cég az üdülési csekk forgalmazását végezte, míg az alperes az Erzsébet-programmal összefüggően kibocsátott Erzsébet-utalványok forgalmazása és népszerűsítése céljából került létrehozásra. Az alperes egyszemélyes gazdasági társaság, jogelődje is egyszemélyes kft. volt, ebből kifolyólag nyilvánvaló, hogy az alperes és az alperesi jogelőd működésére az alapítvány döntései meghatározó befolyással bírtak, illetve az is, hogy az alperes jogelődjének vagyona teljes egészében az alapító vagyonából eredt. Ezért a perben nem volt megkerülhető annak vizsgálata, hogy az alperest alapító egyedüli részvényes, az MNÜA pontosan milyen feladatokat lát el, milyen pénzből működik és milyen pénzből, milyen célra hozta létre az alperest, illetve jogelődjét. Az MNÜA kizárólag állami vagyonból, vagyis közpénzből jött létre közfeladat ellátására, tekintettel arra, hogy alapítója egyrészt a Kormány volt, másrészt pedig azok a szakszervezetek, amelyek korábban az állam által rendelkezésre bocsátott vagyoni terhére alapították, az alapítvány továbbra is ezen vagyonból, azaz közpénzből gazdálkodik. Ekként az alperes jogelődje kizárólag közpénzből jött létre és abból is gazdálkodik. Az Erzsébet-programról szóló 2012. évi CIII. törvény hozta létre az Erzsébet-programot, és telepített ezzel új feladatokat az alapítványra azzal, hogy az Erzsébet-program végrehajtásáról a törvény 2. § (2) bekezdése szerint az alperes gondoskodik. A törvény 3. § (1) bekezdése szerint pedig az MNÜA közfeladatként lát el az Erzsébet-program végrehajtása során szervezési és lebonyolítási teendőket. Így az Erzsébet-program lebonyolítása és az ahhoz kapcsolódó, azt kiegészítő tevékenységek is közfeladat ellátását jelentik. Az MNÜA által tulajdonolt alperesi gazdasági társaság Erzsébet-utalvány kibocsátásával, forgalmazásával és népszerűsítésével kapcsolatos tevékenysége is közfeladatnak minősül az MNÜA vagyona és magának az Erzsébet-programnak a forrására, valamint az MNÜA-nak az Erzsébet-program végrehajtásában való szerepére tekintettel. Az MNÜA e tevékenységeit érintően hozta azt a döntést, hogy bizonyos feladatokat nem közvetlenül maga lát el, hanem azok ellátására gazdasági társaságot hoz létre. Ennek folytán került sor a jogelőd cég megalapítására, majd annak átalakítására, az alperes tehát kifejezetten az Alapítvány részére törvény által rendelt közfeladat ellátásának megvalósítása céljából jött létre.

Az alperes közpénzből gazdálkodó, közfeladat ellátásában részt vevő gazdálkodó szervezet, így a kiadni kért adatok az Infotv. 3. § 5. pontja szerint közérdekű adatnak minősülnek, melyek kiadására az alperes a törvény 26. § (1) bekezdése alapján köteles. Az adatok kiadása csak jogszabályban meghatározott esetben tagadható meg, melyre vonatkozó - érdemi tartalmat magában hordozó - hivatkozást az alperes nem tett.

Utalt arra is, hogy a Fővárosi Ítéltábla a 2.Pf.21.224/2013/5. számú ítéletében foglalt álláspontját a 2.Pf.21.379/2016/4. számú ítéletében írtak szerint kifejezetten túlhaladottnak nyilvánította.

A Pp. 78. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a perköltség viseléséről.

Az első fokú ítélettel és kiegészítő ítélettel szemben az alperes élt fellebbezéssel, melyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását, a felperes perköltségben marasztalását, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak újabb eljárás lefolytatására, újabb határozat hozatalára való utasítását kérte.

Álláspontja szerint az első fokon eljáró bíróság helytelenül foglalt állást a tekintetben, miszerint az Infotv. személyi hatálya alá tartozó, közfeladatot ellátó szervnek minősülne, és az általa kezelt

adatok közérdekű adatok. Az ítélet indokolásából egyértelműen kitűnik, hogy a bíróság a közfeladat ellátó tevékenységét a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány által ellátott közfeladatból származtatja. Lényeges azonban, ahogy az az ítéletben is megállapításra került, hogy az MNÜA kedvezményes üdültetést és ahhoz kapcsolódó szociális üdültetést végez közfeladatként, illetve az Eptv. 3. §-ában taxatívén meghatározott feladatokat, az alapító okiratában foglaltakkal összhangban. Nyilvánvaló, hogy maga az MNÜA is végez egyéb, nem közfeladatnak minősülő tevékenységet, melyet az alapító okirata is lehetővé tesz. Közérdekű adatnak az MNÜA tekintetében is kizárólag azon adatok minősülnek, melyek közfeladat ellátásával kapcsolatban keletkeznek. Az általa ellátott feladat, az utalványforgalmazás nem minősül közfeladatnak, még az MNÜA tekintetében sem, így ilyen közfeladatot delegálni sem tud, ekként az MNÜA-val az Erzsébet program megvalósítása során együttműködő más gazdálkodó szervezet sem minősülhet közfeladatot ellátó szervnek a feladata ellátása során.

Az Eptv. 3. § (1) bekezdésére való elsőfokú bírói hivatkozás maradéktalanul nem állhatja meg a helyét, tekintettel arra is, hogy ezen szakasz rendelkezése - az Erzsébet-programot érintő egyes törvények módosításáról szóló 2016. évi XXI. törvény alapján - 2016. április 12. napjától hatályos. Már csak emiatt sem delegálhatta az MNÜA közfeladat ellátásaként 2016. április 12. napját megelőzően ezen feladatokat, azaz nyilvánvaló, hogy ezen időpontot megelőzően nem is kezelhetett erre alapítottan közérdekű adatokat.

Utalt az Eptv. 6. § (1) bekezdés 2013. június 28. napjától hatályos szövegére és az ahhoz fűzött törvényi indoklásra, mely szerint a szerződéses viszonyok létrehozása az együttműködő szervezetek oldalán nem keletkeztet közfeladat-ellátási kötelezettséget. Hivatkozott arra, hogy mindezek alapján a jogalkotó akarata egyértelműen arra irányult, hogy az MNÜA-val együttműködő más gazdálkodó szervezetek ne közfeladatként végezzék az így rájuk bízott tevékenységet, vagyis, hogy ezen szervezetek semmi esetre se minősüljenek közfeladatot ellátó szervnek akkor sem, amennyiben az általuk ellátott feladat egyébként az MNÜA által közfeladatként végzett tevékenységhez kötődik. Az ezzel ellentétes jogszabály-értelmezés nem lehet helytálló, az contra legem ítélkezési gyakorlatot eredményezne.

Köztudott, hogy a létrehozott gazdasági társaság önálló jogi személy, az alapítóktól elkülönült, önálló vagyonnal rendelkezik. Az pedig, hogy a Zrt. induló vagyonát az MNÜA bocsátotta rendelkezésre, a közpénzzel való gazdálkodás fogalmával és a Zrt. jelenlegi vagyonával semmi esetre sem azonosítható. A közpénzzel való kapcsolata tehát olyan távoli, hogy erre alapítottan az általa kezelt adatokat nem lehet jogszerűen közérdekű adatoknak minősíteni. Az MNÜA sem kizárólag közpénzzel gazdálkodik, hiszen az alapító okirata szerint is vállalkozási tevékenységből, továbbá gazdálkodása során elért eredményekből is származik bevétele, így téves az az elsőfokú bírósági megállapítás, miszerint jogelődje kizárólag közpénzből jött létre és abból is gazdálkodik. Azon túl, hogy az induló vagyont az MNÜA bocsátotta a rendelkezésére, semmilyen mértékben nem gazdálkodik közpénzzel, hiszen bevétele elsődlegesen a munkáltatóktól, valamint az utalványokat elfogadó helyek által kifizetett jutalékokból, nem pedig az MNÜA-tól, vagy a központi költségvetésből származik. Nem állapítható meg olyan jogszabályi feltétel fennállása, amely miatt a felperes által kért adatok kiadására köteles lenne.

Az első fokon eljáró bíróság ítélete megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő jogát is azzal, hogy az indoklás számos helyen értelmezhetetlen, sajátos szemantikai kapcsolatokkal bíró mondatokból áll.

A kiegészítő ítélettel szembeni fellebbezésében az alperes annak megváltoztatását kérte akként, hogy a perköltség viselésére a másodfokú bíróság a feleket - a pernyertesség, pervesztesség arányának megfelelően - 50-50%-ban kötelezze.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, az alperes

perköltségben marasztalását indítványozta.

Előadása szerint az elsőfokú bíróság az irányadó bírósági gyakorlattal összhangban állapította meg, hogy az alperes közfeladatot ellátó szervnek minősül, tekintettel arra, hogy kifejezetten közpénzből jött létre közfeladat ellátására, és tevékenysége során közpénzből gazdálkodik, emellett az Erzsébet-program lebonyolítása során közfeladatot lát el. Az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény 5. § (2) bekezdése értelmében az állami vagyonnal gazdálkodó vagy azzal rendelkező szerv, vagy személy a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvény szerinti közfeladatot ellátó szervnek, vagy személynek minősül, így az alperes közpénzzel való gazdálkodása is megalapozza a közfeladatot ellátó szervnek minősítését. Az igényelt adatok az alperesi közfeladat ellátásával összefüggésben keletkeztek.

Az alperes megalapozatlanul támadja a perköltség viselésére vonatkozó ítéleti rendelkezést is, hiszen az elsőfokú bíróság a kiegészítő ítéletben egyértelműen rögzítette, hogy a keresetnek túlnyomórészt helyt adott, azt kizárólag azon időszak vonatkozásában utasította el, amelyben megállapítása szerint az igényelt adatok még nem léteztek.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére okot adó - a Pp. 252. § (2) és (3) bekezdésében megjelölt - körülmény nem merült fel, az első fokon eljáró bíróság eljárási szabályszegést nem követett el, nem szükséges a bizonyítási megismétlése és nagyterjedelmű kiegészítése sem, erre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú határozatot - a Pp. 253. § (3) bekezdésének megfelelően - a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között érdemben bírálta felül.

A fellebbezéssel érintett körben az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az arra alapított érdemi döntésével és levont jogi következtetéseivel, a határozat indokolásában írtakkal a másodfokú bíróság teljes mértékben egyetértett, ezért az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezésben írtak tükrében a Fővárosi Ítéltábla a következőket emeli ki.

Az Infotv. 26. § (1) bekezdése alapján az állami, vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint a jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szervnek, vagy személynek lehetővé kell tennie, hogy a kezelésében lévő közérdekű adatot és közérdekből nyilvános adatot - az e törvényben meghatározott kivételekkel - arra irányuló igény alapján bárki megismerhesse.

A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy az alperes az Infotv. hatálya alá tartozó, közfeladatot ellátó szerv.

Az a tény, hogy az MNÜA - az alapítványi célokkal összhangban - közfeladatnak nem minősülő egyéb tevékenységet is végez, nem eredményezi azt, hogy közérdekű adatnak kizárólag azok az adatok minősülnek, melyek a közfeladat ellátásával összefüggésben keletkeztek.

Az Infotv. 3. § 5. pontjának fogalommeghatározásából következően a közfeladatot ellátó szerv kezelésében lévő minden adat, ami nem személyes adat, közérdekű adatnak minősül, azaz az Infotv. a közfeladatot ellátó szerv kezelésében lévő adatok között a megismerhetőségük tekintetében nem tesz különbséget.

Az, hogy az adatkezelő a közérdekű adat kiadására köteles-e, két megközelítésben vizsgálendő: egyrészt az adott szerv által ellátott funkciók, másrészt a közpénzek felhasználása, a közvagyonnal való gazdálkodás szempontjából.

Adott esetben mind a feladatorientált, mind a vagyon-szempon্তু megközelítés alapján elvégzett vizsgálat eredményeként az állapítható meg, hogy az alperes az Infotv. hatálya alá tartozik és köteles az Infotv. 26. § (1) bekezdésére alapított adatigénylést teljesíteni.

Az alperesi társaság MNÜA-tól átruházott közfeladata az Alapítvány által kibocsátott Erzsébet-utalványok forgalmazása, értékesítése, népszerűsítése, ebből a célból került sor az alapítására az MNÜA alapító okirata szerint. Ezen tevékenységgel a szociális célú üdültetési, étkeztetési, szociális és gyermekvédelmi támogatások folyósításában a szervezési, lebonyolítási feladatokat látja el. Ezért nem helytálló az az alperesi hivatkozás, mely szerint az alperesi társaság által ellátott feladat (az utalványforgalmazás) nem minősül közfeladatnak.

Az Alapítvány vagyonának forrását, tevékenységét, az Erzsébet-program megvalósítását érintő feladatait szem előtt kell tartani a közfeladat ellátás megítélése során is. A tulajdonosi viszonyok felől megközelítve helyesen került sor annak megállapítására, hogy az Alapítvány kizárólag állami vagyonnal és az Alapítvány céljaira fordítandó növekménnyel rendelkezett az alperesi társaság alapításakor. A 8/2016. (IV. 6.) AB határozatban foglaltak értelmében abban az esetben, ha az állami tulajdonban álló gazdasági társaság újabb gazdasági társaságot vagy alapítványt hoz létre, akkor az alapítás során nyújtott vagyoni hozzájárulás a gazdasági társaságnak vagy az alapítványnak juttatott, a működéséhez szükséges vagyon forrása szükségképpen közpénz. A közpénzzel való gazdálkodás független attól, hogy az alapítónak van-e jogi értelemben véve közvetlen befolyása a társasági vagy az alapítványi vagyon felhasználására. A gazdasági társaságba került vagyon közpénz jellege nem szűnik meg. Ebből következően az alperes maga is közpénzzel gazdálkodik, illetőleg 100%-os állami tulajdonban áll.

Az alperes alapítása során nyújtott vagyoni hozzájárulás, a működéshez szükséges vagyon forrása közpénz, a közpénzzel való gazdálkodás független az alapítónak a vagyon felhasználását érintő befolyásától is. A közpénz fogalmát tágran kell értelmezni, döntő jelentőséggel az alapítás során nyújtott vagyon bír és nem az, hogy az alperesnek jelenleg honnan származik a bevétele.

Az Eptv. 6. § (1) bekezdésre való alperesi hivatkozás tekintetében a másodfokú bíróság azt emeli ki, hogy az, miszerint a szerződéses viszonyok létrehozása az együttműködő szervezetek oldalán nem keletkeztet közfeladat ellátási kötelezettséget, nem bír jelentőséggel, miután az alperes tulajdonosa a közfeladatot ellátó MNÜA, amely tulajdonosi irányítással bír.

Az az alperesi hivatkozás, mely szerint a létrehozott gazdasági társaság önálló jogi személy, az alapítótól elkülönült, az információs szabadság szempontjából azért nem helytálló, mert - ahogyan arra a 3026/2015. (II. 9.) AB határozat utal - a közérdekű adatszolgáltatás kötelezettsége nem függvénye annak, hogy a közérdekű adatokat birtokló szerv milyen szervtípusba tartozik, milyen tulajdonban van, milyen tevékenységet folytat. Ha közérdekű adatot birtokol, ez önmagában megteremti az adatszolgáltatási kötelezettséget.

A Fővárosi Ítéltábla egyetértett ugyanakkor azon alperesi hivatkozással, hogy az elsőfokú ítélet tartalmaz olyan „kiszólásokat”, megjegyzéseket, amelyek az indokolásbeli követelményeknek nem felelnek meg, a peres felek perben kifejtett tevékenységét az elsőfokú bíróság a jogvita pártatlan eldöntésére vonatkozó kötelezettségét is szem előtt tartva, csak a megengedett eljárásjogi keretek között minősítheti.

Az alperes kiegészítő ítélet elleni fellebbezése sem volt alapos. Az elsőfokú bíróság a keresetnek túlnyomó részt helyt adott, ennek alapján a jogszabályoknak megfelelően kötelezte az alperest a

pernyertes felperes részére perköltség megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, köteles ezért a felperes részére a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése alapján másodfokú perköltség megfizetésére. A felperes fellebbezési költsége jogi képviselője munkadíjából áll, melyet a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdései, valamint 4/A. §-a alapján mérlegeléssel állapított meg.

Az eljárás az Itv. 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján tárgyi illetékmentes.

Budapest, 2018. június 28.

. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Éva s.k.
előadó bíró

Dr. Bicskei Ildikó s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő